

[Arbejdsministeren.]

det måske havde adresse til socialdemokratiets ærede ordfører, men vi kan måske enes om udtrykket „bedre sent end aldrig“, når vi står over for at behandle ratificeringen af konventionen om fuld beskæftigelse.

Hr. Erling Dinesen spurgte på hr. Knud Hertlings vegne om, hvorfor man ikke med det samme også havde gjort konventionen gældende for Grønland. Jeg vil derom gerne sige, at det er da ikke udtryk for, at Grønland ikke skal omfattes af bestræbelserne for fuld beskæftigelse og konventionen derom, men det er ret almindeligt, ikke mindst for ILO-konventionerne, at man, når de ratificeres for det sydlige Danmarks vedkommende, tager det forbehold, at nu skal man forhandle de særlige forhold, som jo på mange områder kan gøre sig gældende på Grønland, forinden konventionen sættes i kraft dér.

Jeg vil da gerne udtale, at jeg skal fremme disse forhandlinger, sådan at vi hurtigst muligt kan anmelde ratificeringen, også for så vidt angår Grønland.

Konventionen har jo, som forskellige, særlig hr. Erling Dinesen, var inde på, relation til den økonomiske politik. Jeg vil gerne i anledning af nogle af hr. Erling Dinesens bemærkninger henlede opmærksomheden på, at Landsorganisationen har tilsluttet sig ratificeringen. Det er sket i et brev, der kun er få måneder gammelt, med henvisning bl. a. til, at konventionens formulering er sådan, at den efter Landsorganisationens opfattelse er i overensstemmelse med den beskæftigelsespolitik, der i de senere år er ført i Danmark, idet regeringen officielt har erklæret sig for en aktiv politik med opnåelse af fuld produktiv og frit valgt beskæftigelse som målsætning.

Det er altså en praktisk talt helt frisk tilkendegivelse fra Landsorganisationens side, og den indeholder altså en bedømmelse af den økonomiske politik, der er ført også i den nuværende regerings tid.

I øvrigt er det jo en konvention, som sammen med den henstilling, der også indgår i de dokumenter, som ILO har stillet til rådighed ved denne lejlighed, ikke er ensidig i sin karakter. Den tilsigter en harmonisk beskæftigelsespolitik som led i en harmonisk økonomisk politik, og det kan må-

ske derfor være i hvert fald mindst lige så aktuelt som de eksempler på baggrunden for konventionen, som hr. Erling Dinesen nævnte, at nævne, at i henstillingen, som ledsager konventionen, anbefales det, at man, hvis der er behov derfor, anvender kortsigtede foranstaltninger, der skal modvirke det inflationstryk, som er forbundet med manglende balance på arbejdsmarkedet. Der peges i denne henstilling også på behovet for en løn- og prispolitik samt en socialpolitik, der sigter mod fuld beskæftigelse, økonomisk fremgang, højnelse af levestandarden og valutamæssig stabilitet. Altså også i den henseende er konventionen trods sin alderstegenhed særdeles aktuel.

Konventionen er også aktuel ved at pege på det administrative apparat, ved hjælp af hvilket man skal virkeliggøre den aktive arbejdsmarkedspolitik. Det er jo aktuelt her i landet allerede af den grund, at vi i øjeblikket her i folketinget behandler et forslag, der går ud på at modernisere arbejdsformidlingen. Der vil ved gennemførelsen ske en modernisering og effektivisering af formidlingsadministrationen og af samspillet mellem offentlige myndigheder og institutioner, ikke mindst uddannelsesinstitutioner, samt endvidere med arbejdsmarkedets parter og erhvervslivet, som er så vigtig for løbende at kunne følge beskæftigelsessituationen op. Jeg vil gerne understrege, at en virkeliggørelse af de hensigter, som konventionen om fuld beskæftigelse tager sigte på, bl. a. forudsætter et tillidsfuldt samarbejde mellem statsmagten og arbejdstagernes og arbejdsgivernes organisationer. Hver af disse parter har indflydelse på og har ansvar over for økonomi og beskæftigelse, og dette ansvar kan i virkeligheden kun røgtes i fællesskab.

Jeg lægger vægt på, at arbejdstagernes organisationer ved at tilskynde til ratificering af denne overenskomst, og at arbejdsgivernes organisationer ved i hvert fald ikke at modsætte sig det i virkeligheden derved også har givet udtryk for, at de er indstillet på, at konventionen også stiller disse organisationer over for medansvar for økonomisk politik og fuld beskæftigelse.

Endelig skal jeg til hr. Valbak gøre et par enkelte bemærkninger. Hr. Valbak var inde på betydningen af, at der blev lagt større